

Szerkesztőség:

Kaposvárott, zárda-utca.

Idő küldendő a lap szellemi részét illető minden közlemény.

Megjelenik minden pénteken.

Előfizetési díj:

Egész évre - 6 frt - kr

Fél évre - - 3 frt - kr

Negyed évre - 1 frt 50 kr

Egyes számok 10 krért.

Hagelman Károly
könyvkereskedésében és a kiadó-
hivatalban kaphatók.

NÉP JOG.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

Kiadóhivatal:

Kaposvárott, zárda-utca.

Idő ezimezőndők az előfizetési pénz, hirdetés- és nyitdíjért.

Megjelenik minden pénteken.

Előfizetési díj:

Egész évre - 6 frt - kr

Fél évre - - 3 frt - kr

Negyed évre - 1 frt 50 kr

Egyes számok 10 krért.

Hagelman Károly
könyvkereskedésében és a kiadó-
hivatalban kaphatók.

Pártunk és a marczali választás.

Október hó 29-re hívta össze Szalay Imre pártunk tagjait Marczaliba, a megjelentő képviselőválasztás iránti teendőik megbeszélése végett.

Napokig szakadt az eső, járhatatlanok az utak, de azért a balpárti ember el nem maradt; jöttek most is annyian, a mennyit várni nem lehetett, annyian, a mennyi a választás győztes keresztülvitelére nagyon is elég lenne.

A délelőtti tizenegy órakor Szalay Imre által rövid beszéddel megnyitott nyilvános értekezlet nem tartott tovább fél óránál; mert itt csupán eredménye nyilvánult azon bizalmas megbeszéléseknek, melyek a párt tagjai között reggeltől folytak.

Kimondatták a marczali függetlenségi párti választók egyhangú megálapodásaként, hogy **Szabó Kálmán** Kaposvár polgármestere kéri fel a jelöltség elvállalására; megválasztására a párt mindent megteend, azon nem remélt esetben mégis ha a jelöltséget el nem fogadná, tekintve miként a választásra kitűzött határidő oly rövid, hogy újabb értekezlet tartása lehetetlen lenne; a párt ez uttal jelöltet nem állít; hanem **fenntartja összes erejét a jövőre**. Kijelentvén minden ebből vonni szándékozott következtetés ellenében, hogy úgy az egész kormány mint annak legújabb tagja gr. Széchenyi Pál eljárását elítéli. Végül Makai Ferencz, Virág János, Tompa Bódi, Nagyfi Mihály, Ocsipa János párttagok kiküldettek, hogy Szabó Kálmánt Kaposvárott felkeresvén neki a kijelölést tanúsító jegyzőkönyvet át adják s őtet a jelöltség elfogadására felhívják.

A kiküldöttek tehát kocsira ültek s 30-án csakugyan beértek Kaposvárra, hol is felkeresvén Szabó Kálmán polgármestert a kerület jelöltjét saját lakóházában, Virág János üdvözölte s átnyujtván a kijelölésről szóló okiratot azon meggyőződésnek adva kifejezést, hogy daczára az idő rendkívüli rövidségének a választás igazolni fogja pár-

tunk győzelmé iránt táplált reményét, miért is kéri, hogy a jelöltséget fogadja el.

A jelölt meghatva válaszol, előadja, hogy meg van lepetve annál inkább, mert a meg-tiszteltetés legnagyobbikát éppen a marczali kerülettől nem várhatta, mert úgy volt értesülve, hogy a kerület Szalay Károlyt óhajtja képviselőnek megválasztani; nem is felelhető el soha a kerület meghívását s a meghívók örökös adósának tekinti magát, mely adósságot csak a függetlenségi elvekhez való hű ragaszkodással s a közügyek körüli ernyedetlen fáradozással lesz némileg leróhatni; azért fáj neki, hogy számos elfogalmsága s fennforgó körülmények a jelöltség elfogadását reá nézve lehetetlenné teszik.

Az eljárásnak hivatalos része ezzel befejeztetett, a küldöttség azonban a reményről még le nem mondott, hanem az ünnepektől által barátságos lakomára hivatván ez alatt is mindent megkísértett, hogy a házi gazdát szándékában meggingassa, s a jelöltség elfogadására reá bírja, járták a felköszöntők, szebbnél szebben, „ált” ezek elé Szabó Kálmán, de hasztalan volt a reabeszélés még akkor is, midőn a szomszédos lengyel-tői kerület több választója értesülvén a történetekről megjelentek s kérelmüket a marczaliakéval egyesítették.

Meg kellett nyugodni abban, hogy Szabó Kálmán a jelöltséget nem fogadta el. Ezután a küldöttek a szinte jelenlevő Szalay Károlyt kérték ismételve fel a jelöltség elfogadására, aki hivatkozva már ez irányban Marczaliba történt megbeszélésekre s az ott előadott indokokra kijelentette, hogy a kifejezett óhajtsának eleget nem tehet.

A küldöttek elutaztak; így több mint valószínű, hogy gr. Széchenyi Pál a kerületnek ellenmondás nélkül megválasztott képviselője lesz.

— Pártunk a marczali választó kerületben nem állítjelöltet tehát azon kerületben választás nem lesz, mert azon nem tudjuk mi, midőn a Miniszter, kinek köztudomáslag pártja a marczali kerületben nincs, mégis képviselővé tesz, lehet megbízás, lehet alku, lehet akármi csak

választás nem. Hogy a habarék mit tesz vagyis miért nem tesz, az az ő dolguk, hogy azonban saját pártunk még jelöltet sem állít fel, azt ha elvileg sajnáljuk is, miután a kerületben annyira vagyunk, tekintetbe véve a gyakorlatilag ebből szükségszerűen kifejlendőkét csak helyeselhetjük. Ideje, hogy a Somogy megyei függetlenségi párt észrevétesse a budapesti bölesekkel hogy megunta az időtlen beavatkozásokat, mely nem a cselekvésben hanem a cselekvés meggátolásában nyilvánul, az ide oda irkálások között melyeknek czélja nem más mint elkerülni azt, nehogy valaki megzavarja azon képzelt nimbust melyel önmagukat körül vették s melyen belül Jupiternek képzelve magokat nem veszik észre hogy vesz a talaj lábuk alatt, midőn pártunk éltető élvét a választók függetlenségét nem respektálják, elvesz a drága idő. Akarjuk hinni hogy tanultak a mostani esetből, de arról már biztosítjuk hogy mi tanultunk, tisztába vagyunk az iránt mit várhatunk, s nem fogunk többé azzal törődni, hogy állítólag magasabb politikai czélok folytán mi tetszik nekik s mi nem; hanem majd tesszük azt a mi igazán függetlenségi párti független választókhoz illik. Jó lesz ezt megjegyezni.

Svarcz Samu ügyvéd s Rozenberg Sándor kaposvári rabinus következő felhívást intéztek a Somogy megyei törvényhatósági bizottság zsidó tagjaihoz. »Tisztelt hazánkfia! Teljes bizalommal felkérjük, hogy Somogy megyei törvényhatósági bizottságának f. évi november 6-án tartandó közgyűlésen okvetlen megjelenni sziveskedjék, mert biztos forrásból tudjuk, hogy ott zsidó-ellenes indítvány fog tétetni, melyet, ha mindnyájan jelen leszünk, a józan gondolkodó és jóakaratu keresztény bizottsági tagok segítségével bizton megbuktatni fogunk. — Minthogy azon meggyőződésben élünk, hogy ön a zsidóság érdekeit szívében hordja, nemcsak megjelenését vársuk bizton, de reméljük azt is, hogy igaz ügyünknek barátokat ismerősei körében szervezni szent kötelességének ismeri. Hazafiai és hitrokoni üdvözlettel vagyunk Kaposvárott, 1882. október 16. Dr. Rozenberg Sándor, kaposvári főrabbi. Svarcz Samu kaposvári hit. elnök. Ha ezen uraknak tetszik az »emberi beállítást» nyugvásában háborgatni, ám tegyék. Mi csak egyszerűen ajánljuk ezen oly sokat, mindent bizonyító sorokat a »kereszténység» figyelmébe.

Október 30.

Telát meg volt a zártkörű magánértekezlet, csak meghívottak vehettek részt, de hogy még a legkislelkűebbek is megnyugodhassanak, a magány értekezlet a hatóságunk be is jelentetett, mely magát kiküldött

TÁRCZA.

A császár uj ruhái.

(Andersen meséje.)

Sok, sok év előtt élt egy császár, ki oly mód nélkül szerette az uj ruhákat, hogy minden pénzét arra költé, csak hogy minél czifrábban öltözködhessen. Nem törődött katonáival, nem érdekelte a színház; és nem is kocsizott ki másért, csak hogy uj ruháit fitogtathassa. A nap minden órájára külön öltözéke volt; és miként különben a királyokról azt szokták mondani: a tanácssteremben van, itt éppen úgy mondák: »a császár az öltöző szobában van.»

Abban a nagy városban, melyben lakott, igen vig élet volt; naponként sok idegen fordult meg ott. Egy napon két gaz család is érkezett oda, kik takácsoknak adták ki magokat, s azt állították, hogy ők a legszebb szövözetet tudják szőni, a mit csak képzelni lehet. Nem csak hogy annak színe és mustrája valami rendkívüli szép, mondák ők, hanem hogy még azonfelül a ruhák, miket eme kelméből készítenek, azon csodás tulajdonnal is bírnak, hogy mind azok előtt láthatlanok maradnak, kik vagy nem alkalmasok hivatalukra, vagy pedig kimondhatlanul ostobák.

»Ejh, hiszen ezek pompás ruhák volnának!» gondola magában a császár; »ha ezeket felölténém, könnyen meg tudnám különböztetni az egész országban, az okosakat az ostobáktól, és annak is

nyomába jöhetnék, kik nem alkalmasak azon hivatalra melyet viselnek. Igen, e kelmét azonnal vegyék munkába számomra!» És nagy összeg felpenzt adott a két csalónak, hogy tüstént hozzálássanak a munkához.

Ezek fel is állítottak két szövösztékét s úgy tettek, mintha dolgoznának rajta, pedig egy szál sem volt a szövösztékre felhuzva. Nyakra före a legszébb selymet és legfinomabb aranyat adatták maguknak, mit aztán mind zsebre raktak, s az üres szövösztékeken dolgoztak késő éjelig.

»Szeretném mégis tudni, mennyire mentek már a szövössel!» gondola a császár. Hanem úgy elfogódott, ha arra gondolt, hogy az a szövet az ostoba, vagy hivatalára alkalmatlan ember előtt láthatlan marad. Hitte ugyan, hogy ő neki magának nincs mitől tartania, azonban előbb mégis mást akart oda küldeni, hogy a dolog miben létéről értesüljön. Az egész városban minden ember tudta, mily különös tulajdonnal bír azon szövet, és mindenki vágyott tudni, milyen haszonvehetlen vagy ostoba ember az ő szomszédja!

»Beesületes vén miniszteremet küldöm oda!» gondola a császár. »Ő leginkább képes megítélni, milyen az a kelme, mert ő eszes és senki sem tölti be jobban hivatalát, mint ő!

Elment hát a jó öreg miniszter oda, hol a teremben a két család az üres szövösztékek mellett ült: úgy tettek, mintha dolgoznának. »Uram, örizz!» gondola az öreg miniszter s csak úgy mereszté szeméit: »hiszen semmit sem látok!» Hanem azt nagy bölezen elhallgatta ám.

S a két család felszólította őt, hogy lépne közelebb, és kérdék tőle, hogy hát nem csinós mustra-e az és nem szép színek-e azok? És mutogatták neki az üres szövösztéket, s a szegény öreg miniszter egyre jobban mereszté szeméit, de csak semmit sem láthatott, mert hiszen nem is volt ott semmi. »Uram Istenem!» töprenkedék magában, »hát ostoba volnék én? No már ezt nem hittem volna soha, s ezt ugyan ne tudja meg senki! Vagy tán éppen alkalmatlan volnék hivatalomra? Nem, esztelenség volna tölem, ha bevallanám, hogy e kelmét nem látom!»

»Nos, ön semmit sem szól hozzá?» szölt a szövök egyike.

»Oh, gyönyörű! felséges!» felelt az öreg miniszter, és ugyancsak nézett oda szemérvével.

»Minő mustra és minő színek! — Igen, majd megmondom a császárnak, hogy nekem igen tetszik!»

»No, azon örvendünk!» mondá a két takács, s aztán megnevezék neki a színeket és megfejték a különös mustrát. Jól megjegyzett magának mindent az öreg miniszter, hogy majd elmondhassa, ha a császárhoz visszatér, és valóban úgy is tett.

Erre a család több pénzt, selymet és aranyat kívántak azon ürügy alatt, hogy az mind szükséges a szövösztékre egy szál sem jött belőle, hanem ők, miként eddig, tovább is dolgoztak az üres szövösztéken.

Nem sokára ismét egy más beesületes államférfit küldött oda a császár, megnézni, mennyire haladt már a munka és hogy kész lesz-e nem sokára a kelme; ez is éppen úgy járt, mint az előbbeni,

biztos által képviseltette is; az így gyűléssé vált értekezlet, szigorúan ragaszkodott a meghívókban jelzett programhoz, kimondotta a keresztény védszövetkezet alakítását, bizottságot választott az alapszabályok kidolgozására, megbizta a bizottság elnökét, a dolgozat elkészültével új gyűlés egybehívására és ezzel eloszlott.

Nem tartott szükségtelen szónoklatokat senki, de tulajdonképp kikhez és miről is szónokolt volna bár ki is? A ki figyelemmel kísérte a jegyzőkönyv által felolvasott kimerítő előterjesztés alatt, a halgatók arcáról letűkröző érzelmeket; hallotta a kitörő éjleneket — elősorolásánál azon részint faji részint vallási okoknak, melyek miatt a zsidóság a keresztény állam keretében meg nem tűrhető, az meggyőződhetett arról, hogy itt oly emberekkel áll szemközt, kik teljes öntudattal bírnak arról, mit akarnak és mit tesznek, nem láttunk mást mint meglett koru önálló embert; nagy önhietség kellett volna ahhoz, ha ily gyűlekezettel szemben találkozott volna, ki buzdító szónoklatokra érzett volna hivatást, kik megjötték egyek voltak nézetben, kívánságban, reményben és ha kell elhatározásban; láttunk egyszerű földművest, ki rosz ut, feneketlen sár, eső dacára, megjött gyalog a megye széléről; megjött, mert megértette a meghívó szavait át érezte, hogy itt a végső idő, tenni vagy veszni kell, megjött csendes egyszerűséggel megtenni ezen első lépést, melyet az ügy tőle megkívánt; és eltávozott azon emelő öntudattal, hogy olyan 300 emberrel nézett szembe, kik őt mint testvért fogadták, kiknek éjféltkor kopogtathatja ablakát és ajtajuk nyilni fog előtte.

Nekünk tehát okunk van, az érdekezlet eredményével megelégedettnek lenni. Szeptember 19-én voltunk 22-en, október 30-án három százan, a jövő gyűlésre, módrról kellend gondoskodni, hogyan képviselhetjük magukat elvtársaink, nehogy a megjelenők száma több ezerre nőjön; szeretnők elvtársaink azon részét kiknek ez nehezükre esik a fáradságtól megkímélni, ámbar tudjuk, de már tapasztaltuk is, hogy a lelkes elvtárs az igazi antisemita nem ismer fáradalmat, mert tudja, hogy minden lépésével visszafoglal egy darabcskát azon térből, melyet hazának nevezünk; és ugyan amennyit vesz belőle a zsidó.

Nem kevésbé öröndetes volt az értekezlet összeállítása az ott megjelent személyekre tekintetből is, a munkás elemek képezték kizárólag az értekezletet, ott volt a szellemi munkás: író, pap, ügyvéd, jegyző, tanító, ott a kézműiparos, ott a földműves.

nézett, nézett, de minthogy az üres szövszéken kívül semmi sem volt ott, hát semmit sem is látott.

»Nem szép szövet ez?« mondá a két csaló és mutatták és magyarázták neki a gyönyörű mustrát, mely nem létezett.

»Ostoba nem vagyok!« gondolá ezen ember, tehát jó hivatalomra volnék alkalmatlan. Ez ugyan furcsa volna, de ezt senki se tudja meg! Elkézdte hát dicserni a szövetet, melyet nem látott és örömet nyilvánította a szép színek és pompás mustra fölött. »Igen az valami gyönyörű!« mondá a császárnak.

A városban minden ember csak arról a gyönyörű szövetéről beszélt.

Most már a császár maga is megakará nézni, mielőtt a kelmét a szövszékről levennék. Egész sereg válogatott emberrel, köztük ama két becsületes államférfival, kik már előbb ott voltak, ment a két ravasz csalóhoz, s azok egész erejükből dolgoztak, egyetlen rost vagy szál nélkül.

»Hát nem gyönyörű ez?« mondá a két öreg kormányférfi, kik már előbb itt voltak. »Nézze csak felséged, minő mustra, minő színek!« S az üres szövszékre mutattak, mert azt hitték, hogy mások bizonyosan látják azon a szövetet.

»Patvarba!« gondolá a császár. »Én semmit sem látok! hisz ez borzasztó! ostoba vagyok? nem volnék császárnak való? Ez a legszörnyűbb, mi engem érhetne! — Oh, igen szép!« mondá fenszóval. »Megnyerte legmagasb tetszésünket!« És elégedetten intett fejével és nézte az üres szövszéket, mert nem akarta megmondani, hogy semmit sem lát rajta. Az egész kíséret, mely vele volt, egyre nézett, nézett, de hiába, ők sem láttak többet, mint ama-

a nagybirtokos, bár annak tulajdonosai tudomásunk szerint nagy számmal meghíva voltak, teljesen hiányoztak. Sajnáljuk-e vagy ne e körülményt? Elmondjuk őszintén nézetünket.

A földbirtokosság elmaradása által tagadhatatlanul vesztett értekezletünk díszben, a négylovas fogatok, kényelmes hintók, czifra kocsisok bizony emelték volna gyülekezletünk fényét — de sikerét fontosságát — szerény nézetünk szerint sehoggy, sőt ha meggondoljuk a különböző követválasztásnál észlelt leereszkedő mosolyt, az erőltetett kézzorításokat, a felületes odadobott frázisokat, melyekért ha van a kit megindítanak, sohase a kimondó a felelős; ha hozzá vetjük hány szegényebb sorsu elvtársunk húzódtott volna szerényen vissza, míg most felemelt fővel távozott az értekezletből, melynek mint keresztényinek, más alapelve mint az egyenlőség nem is lehet — megvaljuk az elért sikerért szívesen nélkülöztük a díszet.

Hogy a nagy földbirtok tulajdonosai mi okból maradtak távol, egy, eddigi hitünk szerint közös veszély elhárítását célzó értekezletéről, azt természetesen mi nem tudhatjuk, de saját érdekeit ki-ki saját maga legjobban ismervén, kutatni még se is kísértjük.

A gyűlés tehát működött esendben és eloszlott a nem hiányzott provocatio dacára rendben, hogy mi is használjuk, az annyira kedvelt cadentiát, mi pedig szintén tovább dolgozunk esendben, hogy a természetes egymásután következék rendben.

A zsidókérdés megindult lavina, melynek utját állani nem lehet, hasztalan lenne orszákos gátakat emelni, elfogni azokat utjából sepreni, és ha olyankor jobbra is balra is kiesapna medréből annak okozói csak azok lennének, kik gátakat emelnek az igazság ellen, és nem azok, kik az igazságot kérik akkor, midőn emberi joguk azt követeli.

Kanizsai.

Felkérjük t. előfizetőinket kiknek előfizetésük lejárt, hogy ezt megújítani sziveskedjenek.

A kiadóhivatai.

H I R E K.

— **Hollán Ernő** altábornagy ma nov. 3-án este érkezik városunkba a helybeli honvédek feletti szemle megtartására.

— **Elöléptetés.** Brandt József a helybeli 70-dik honvédszázalaj parancsnoka, őrnaggyá nevezetett ki. Éljen.

— **A tegnap a halottaké volt** kevesen vannak kiknek nem volt kiről megemlékeznie; az elhunytak iránti kegyelet fénytel öltöztette a fénytelen sirokat s virágok özönével takarta el a sirok kopár-

zok; hanem azért ők is, ugy, miként a császár, azt mondák: „Oh, igen szép!“, és tanácsolták neki, hogy e pompás új ruhát majd a legközelebb bekövetkező bucsujárkor öltse magára, „gyönyörű pompás, isteni!“ hangzott szájáról-szájra; mindenfelől a legnagyobb lével látszottak özöndezni fölötté; s a császár a két csalót „császári udvari takács“ czímmel ruházta fel.

A bucsujárást megelőző egész éjen át főnn volt a két csaló, s több mint tizenhat szál gyertyát gyújtottak meg. Az emberek lá:ák mennyire el vannak foglalva a császár új ruhájának készítésével. Ugy tettek, mintha a szövetet levették volna a szövszékről, nagy ollókkal nyirbáltak a levegőben, czérna nélküli tükkkel öltögteték s végre így szóltak: „Így ni, most készen vannak a ruhák!“

A császár maga jött oda legmagasabb udvarnokaiival, s mindkét csaló fölemelé egyik karját, mintha valamit tartottak volna, s így szóltak: „Itt a nadrág, im, nézzétek! itt a köntös! itt a palást!“ s így tovább. „Olyan könnyű mint a pókháló; azt hinné az ember semmi sincs a testén, de épen ez a szép benne!“

„Az ám!“ mondák egyhangulag az udvaroncok; de semmit sem láthattak, mert hiszen nem volt ott semmi.

„Most tessék felségednek legkegyelmesebben minden ruháját levetni,“ mondák a csalók, „majd föladjuk felségedre az ujakat, itt a nagy tükör előtt.“

A császár minden ruháját levette, s a csalók úgy tettek mintha a most készült új öltözetet darabonként ráadnák; s a császár jobbra, balra forgolódott a tükör előtt.

„Ejnye, hogyan illik! milyen fölségesen áll!“

ságát. Valóban megható látványt nyújtottak a temetők mind a mellett hogy a gyászolók bus merengését itt ott dissonanciák zavarták melyek azt engedték gzanittatni hogy a sirok látogatón kívül vetődtek biz oda kik unalmuk elűzésére alkamasabb helyet is kereshettek volna.

— **A kaposvári államgymnasium** tanuló ifjusága Arany János emlékére emelendő szoborra ötvennégy forint 81 krt gyűjtött össze. Ezen intézet tanuló ifjusága mindenütt ott van, a hol a haza oltárára hozandó áldozatról szó van. Megérdemli az elismerést minden igazi tanügybarát részéről.

— **Kéthelyi énekes.** Blondin kéthelyi énekes (német) néhány nap óta városunkban tartózkodik. E hó 31-én délután tartotta első előadását. A kéthelyi »Bárány« szálloda és elemi iskola tetején, mintegy 8—10 méter magasságban volt megértesítve, fövossága csakúgyvan meglepő. Folyó hó 2-án is tartott előadást, mint értesülünk volt meglehetősen jövedelme.

— **A marczali kerület küldöttsége.** mely itt járt Szabó Kálmán polgármesterüket a marczali képviselőre felkérni, majd haragot vett magára, ugyanis több polgári köreiből a városnak, tétettek olyféle nyilatkozatot, hogy zokon vennék, ha polgármesterünk a várost most elhagyná, amugy is, ha már képviselővé szándékozna lenni, nem a marczali kerület volna az, hova a legtermészetesebben aspirálhatna a kaposvári polgármester.

— **Táncmulatság.** Szimplicius m hó 27-én Nagy-Atádon koncertezett, 240 frt jövedelme volt; m. hó 28. Marczaliban rendeztek zeneestélyt, nagy hatással játszottak s arattak tapsot s elismerést egyaránt. A zeneestélyen 170 frt bevétel volt, ebből levonva a költségeket 75 frt jutott a felállítandó óvoda javára s 75 jeles bandánknak. A zeneestélyt, melyen számosan vettek részt, reggeli 5 óráig tartó tánc követte a négyeseket 24 pár tánczolta. Ott láttuk: Körmendy Vilma, Amberg Tilda (Kéthely), Kiss növ. (Marczali), Juhász Vilma, Bogyay Margit, Kim Margit (P.-Kovácsi), Hodász Jolán (Csákány) Vazsony növ. (Sári pusztá) stb. k. a.-kat. Zeneestélyink két napot töltöttek Marczaliban s e tánczestélyen és másnap mint értesülünk 309 forintot felül kerestek.

— **Tegnap orsz. vásárunk** egyike volt a legkevésbé látogatottaknak, közönséges hetivásáron több ember fordul meg mint ez alkalommal.

— **Október 30 és 31-ki** közötti éjjelen óriási orkán dühöngött a Balaton mentén, hajókat lánczaikról elszakajtvá parta vetett. A viszi molnár — Rózsa Jánost — midőn legényével a zuggót akarta felhuzni, a rohanó víz elsodorta, holttestét a rádi malom fejénél fogták ki; legénye még ieejében vissza ugrott a zuggótól, mely a molnár alatt lecsuszott s így szerencsésen megmenekült.

— **Öngyilkossági kísérlet.** Hegyi Alajos cipész, kaposvári (honvéd utca) lakos tegnap délelben meglötte magát; pisztolyában 8—9 szem apró serét volt, s a lőpor csakély lévén, a szíve alatt kapott seb nem halálos, az orvosi vélemény szerint életéhez remény van, de veszélyen tul nincs, felgyógyulásához hetek szükségesek.

— **Mintha Neptun** ismét vissza akarná foglalni régi birodalmát, Europa majd minden államából özönvízről értesitenek; legtöbbit szenved a szegény Tirol, hol a vész az idén már másod izbe sújtja a szegény lakókat; a termékeny völgyeket a leomló iszap s kő teljesen semmivé használhatatlanná teszi

mondák mindannyian. „Milyen mustra, milyen színek! Ez már aztán páratlan egy öltözet!“

„Künn állnak a mennyezettel, melyet fölséged fölött fognak vinni bucsujárkor! jelenté a főudvarmester.

„Látjátok, már készen vagyok!“ szólta a császár. „Nemdr jól áll?« S eyvel ismét a tükörbe nézett, mert, ugy akart tenni, mintha nyancsak szemügyre venné ékes öltözetét.

A kamarások, kiknek az uszályt kellett vinni, a földre nyultak, mintha az uszályt emelték volna onnét fel, ugy lépegettek s ugy tettek, mintha valamit tartának kezökben; a viláért sem merték volna kimutatni, hogy semmit sem látnak.

S így lépedégt a császár a menettel a pompás menyeczet alatt, és minden ember az utcáun és az ablakokban így szólt: „Istenem, milyen pára lan szép a császár új ruhája; milyen uszály van rajta és milyen jó szabása van!“ Senki sem akarta kimutatni, hogy semmit sem lát, mert hiszen ugy vagy hivatalára alkalmatlan vagy fölötté ostoba volt volna. A császárnak még egy ruhája sem részesült oly rendkívüli tetszésben, mint ez.

„De hiszen nincsen rajta semmi!“ szólta végre egy kis gyermek. „Boldog Isten! halljátok csak az ártatlanság szavát!“ mondá az apa, s egyik ember a másiknak sugta meg, a mit a gyermek mondott.

„De hiszen semmi sincsen rajta!“ kiáltott végre az egész népség. Ez bántotta a császárt, mert magának is ugy tetszett, hogy igazuk van, hanem gondolta magában: „Most már még is be kell vezetnem a menetet! S a kamarás nrak még feszesebben mentek és vitték az uszályt, mely nem létezett.

hosszu időre. A közlekedés az ország egyrésztében teljesen fennakadt; Sok ember élet lett a féktelen elem áldozata.

— **A megyei igazoló választmány** a beérkezett felszólalások alapján Jakab Istvánt, Koharits Ferenczet, Meller Antalt, Unger Ferenczet és Szalay Károlyt a törvényhatóság tagjai közé az 1883. évre beiktatta.

— **Kaposvár képviselő testülete** a jövő évi költségvetés tárgyában ülést tartott, az 1883-ik évi kiadás összege 32218 frt 82 krban állapított meg, ennek fedezésére különböző címeken várható 12,959 frt 49 kr. 19.261 frt 33 kr. pedig pótdobban szedendő be. Említésre méltó azon áldozat készsége, melyet iskolai célokra 1920 frtal, világitásra pedig 500 frttal több szavaztatott meg mint a múlt évben megemlíthetjük, hogy a képviselők között szétosztott költségvetési előirányzat ifj. Hagelmann Károly nyomdájából került ki oly csinosan, hogy mindenkit meglepett.

— **Gyorsan egymás után** kétszer volt tűz Lellén első ízben október elején gyerekek krumplit sütöttek, erről kigyulladt egy ól s miután a felnőttek éppen szüreteltek a tűz hamar elterjedt s három házat az összes gazdasági épületekkel együtt elhamvasztott. 28-án pedig Szalay Imre szőlő háza égett el a vinctellér vigyázatlansága következtében, az összes burzatot úgy száz ötven akó hordó is bent égett, mentésről a falutól távoltság miatt szó sem lehetett.

— **Herczeg Odeschally Arthur** (a szeremi.) orsz. képviselő Lellén Szalay Imre vendége volt, honnét ügyei a székvárosba is behozták; maradt azonban annyi ideje még is hogy az általa kezdeményezett régiségtár gyarapodásáról meggyőződjön; fél napi itt időzés után Lellére vissza utazott onnét kerületét a tapolczaiakat látogatja meg.

— **Bécsben nem igen** szerencsések a zsidók panaszokkal; multkor egy rézmetszőt vádoltak be mert olyan pecsét jegyeket készített melyen zsidó ellenes feliratok voltak; most pedig Holubek írórt mert egy gyűlésen zsidó ellenes beszédet tartott igazgatás címén panaszolták be; mindkét eset a vádlottak felmentésével végződött.

— **Gyalázatos merényletet** kísértett meg egy Grosz nevű zsidó ifiúr, ki a mai divat szerint magát „Nagy“-nak nevezi, a „Függetlenség“ szerkesztője Verhovay Gyula ellen; tegnap előtt délután midőn a kávéházba ült meg akarta ütni, Verhovay azonban zsebpisztolyát előhúva az ipsére reá fogta, no hát természetes, hogy erre a vitéz Nagy egészen kiesinné lett s el eblábolt; szerencséjére mert a kávéházi vendégek észrevévén a dolgot már-már segítettek neki a távozásban.

— **Világra szóló ha igaz.** Zybli kievitz a czerneliceai postamester — Gallicziában oly szert ismer, mely a veszettséget, a betegségek e leghorzasztóbbikát biztosan gyógyítja, a szer egy ott a vidéken a mezőkön buján tenyésző növény gyökeréből készül; a nevezett ur megkeresésre bárkinék is szívesen ad felvilágosítást.

— **Mint bennünket** értesítenek Chernel Gyula birtokos ur még ma is ipa házában Svastits László urnál K.-Korpádon betegen fekszik.

— **A hétfői megyei** naggyűlésen választás is lesz; a közigazgatási bizottság azon öt tagjának helye, kik a folyó év végével kilépnek lesz titkos szavazással betöltendő. Valóban kíváncsiak vagyunk az eredményre, mely úgy fogja jelezni a választókat, mint ki fogja tüntetni, mily fontosságot tulajdonítanak Tisza Kálmán ezen szörny-szülöttének. Nincs-e ezzel összefüggésben Swarcz és Rosenberg felhívása hitsorsosaikhoz?

Az október 30-iki értekezlet.

A f. hó 30-ára hirdett antisemita értekezletre a megye minden részéből sereglett össze a közönség, s miután a „Korona“ vendéglő termébe hivatott egybe, a közönség a „korona“ előtt kezdett sorakozni. Miután azonban értésért esett, hogy Babochay vendéglős helyiségeit oda nem adja, Licsaer és Hönig vendéglőbe távozott, mely utóbbiban a hatóság küldöttje jelenlétében az értekezlet meg is tartott. Mindenek előtt felolvastatt az ideiglenes elnök Chernel Gyula ur távirata, ki a gyűlésre utaztatásban megbetegedvén Korpádon volt kénytelen maradni, mire Csondor János id. ért. jegyző indítványára az értekezlet egyhangú lelkesedéssel Nemes Józsa plébános urat választja meg ért. elnöké. Elnök megköszöni az értekezlet megtisztelő bizalmát, s örömet fejezi ki, hogy Somogy megyében általa indított antisemita mozgalom ma már oly arányokat öltött, hogy ha a tagokat kitartás és erős akarat vezeti, a legszebb eredmény és siker várható. Ezzel az értekezlet megnyitottának nyilvánítja. A gyűlés tárgya le-

vén egy „keresztény védszövetkezet“ alakítása. Csondor János ért. jegyző felolvassa a mult értekezlet megbízásából általa szerkesztett előterjesztést.

Melyben felhossa a zsidóság internationalis jellegét, melyszerint a zsidó bárhol telepedik le, bárhol szerez polgári jogokat, nem köti őt erős vonzalom a hazához mely minden más értelem fölé volna képes emelkedni. Hivatkozik Keleti Károly „H a z á n k é s n é p e“ című kitűnő munkájára, melyben a tudomány czáfolhatlan adataival van bizonyítva a zsidóság vándor természetű, mennyiben az hazáját ott keresi, hol jobb anyagi létet találhat. Innen van az, hogy a zsidó eredeti hazáját meg nem tudta tartani, hanem egyedül a vagyon után való futkosásban szóródott az egész világon minden aspiratio nélkül arra, hogy valaha politikai nemzetet alakítson. Következeti ebből, hogy a zsidó ily tulajdon mellett hazafai soha sem lehet.

A zsidóság ezen tulajdona kizárja azt, hogy annak egyéb nemes tulajdonai legyenek s innen van az általános erkölcselenség, mely a zsidó nép jellemének egyik fő vonása. Nincs nép a világon mely történetére büszke ne volna, s az ne lehetne; a nemzetek történetik azon részét, melyet adatok bizonyosságával documentálni nem tudnak, költsézet segítségével egészítik ki, s minden nemzet felruházza őseit és hőseit saját geniussából folyó ékes tulajdonokkal, s azok dicsőségében saját magát tiszteli meg. A zsidók geniusa a zsidó ősatyákat piszkos csalókként állítja elő, miként Ezsau és Jakob történetében ugy a Jákob fiainak József testvérükkel való elbánásáról szóló és más számtalan bibliai történetben megírva van. Hőseiket nem harzi erényekkel, de silány fufang, alattomoság tulajdonaival ruházták fel. A zsidók erkölcselenséget gondolkozása tehát nem legújabb keletű, nyilatkozik az az őskortól fogva végig történelmükben.

Nyilatkozik ez erkölcselenség vallásukban is, minél fogva a nem zsidót kizárják az emberi jogokból s azt tisztátalannak, az állatnál megvetendőbbnek tekintik. Hivatkozik a Talmud ismert helyeire, melyek ezen állítást bizonyítják.

A zsidók erkölcselenséget eszközökkel világ uralomra törekcsenek, s ezen czéljuk elérése végett egyetlet alakítottak az „Alliance izraelite univereelle“ című. Ennek vezetése alatt a közélet minden eszközét magokhoz ragadva rendkívüli tevékenységet fejtenek ki a keresztény népek leigázására. Kereskedés, forgalom, pénzpiacz kezükben levén a legnagyobb állami és internationalis vállalatokat magukhoz ragadják. Ebben is azonban erkölcselenséget inteniök nyilatkoznak, melyeknek végcélja az uralom. A zsidó intelligencia a közélet legfőbb organumát a sajtót uralja szellemi és anyagilag s ez által a közvélemény felett uralkodik, hogy céljait könnyebben biztosítsa. A kevésbé művelt zsidóság a köznép kizsákmányolásával foglalkozik, melynek vagyonát iparkodik magához ragadni, s hogy ezt elérhesse uzsora, pálinka mérés, örgazdaság, bünszerzés, tolvajlás stb. aljas eszközeivel erkölcselenséget rontja meg. Ily apparattal sikerült a zsidóságnak ma már oly káros befolyást gyakorolni, hogy csak Magyarországon a földbirtok egy harmad része zsidó kézen van tulajdon vagy bérlet címén, egy harmad részére pedig telekkönyvileg biztosított kölcsönei vannak betáblázva. Nem messze van tehát az idő, midőn a magyar földműves a zsidónak bérese, az ur pedig vagyontalan földönfutó lesz saját hazájában. Az iparost a gyári silány áruk concurrentiájával s ipari anyaggal való uzsorával öli meg; szellemi munkás ha nem szegődik zsidó érdekek szolgálatába, ma már Magyarországon éhen vesztet.

A zsidó mindig és mindenkor a hatalommal tart, de nem annak jó intencióit szolgálja, hanem pénzével és befolyásával iparkodik saját embereit állítani a hatalom közelébe, hogy azok befolyásával az ő szándékai jussanak érvényre. Innen van az, hogy a történelem tanúságaként a világ minden részében voltak időnkint zsidó üldözések, melyek által a keresztény népek a zsidók erkölcselenséget befolyásaitól és zsarnoki uralmától megszabadulni igyekeztek. A zsidóság hatalma ma is ép oly káros ép oly elviselhetlen, mely ellen a küzdés óriási erőt igényel; ez erőt a keresztény népek egyedül a társulásban és összetartásban találhatják fel. Ezért kell egyelőre oly egyleteket alakítani, melyek természetű munkával e célra törek s ha a ker. társadalomban meg lesz az összetartás és a közösérdek felismerése, akkor a zsidóság hatalmának napjai megvannak számlálva.

Határozza el tehát az értekezlet a meghívóban jelzett **»keresztény védszövetkezet«** megalakítását, melynek czélja társadalomunkat a teljes elzsidósodástól megmenteni, annak erkölcsi és anyagi állapotát a zsidók káros befolyásától megóvni, hogy így az ország keresztény polgárainak e hazában lakhatása etürhetővé tétessék addig is, míg elkövetkezik az idő, midőn állami és törvényhozási intézkedéssel a zsidó-

ság egy politikai nemzetet alakítani s a keresztény államokat elhagyni kényszerítettetik.

Ezen előterjesztésre lelkes éljenzések közt kimondatott, miként a megjelentek a **»keresztény védszövetkezet«** megalakítják, mely határozat, indoklásával együtt kinyomatni és kiosztatni határozatott.

Az alapszabályok kidolgozására végrehajtó bizottság küldetett ki, melynek elnökül Szalay Imre orsz. képviselő, tagjaiul: Angyal Kálmán, Csondor János, Gyenes János, Kulcsár János, Ladányi György, Matolesy József, Matolesy Sándor, Nemes Józsa, Ódor Ignác, Szabó János, Szalay Károly és Varga János választották meg, kik egyuttal Chernel Gyula ideigl. elnökkel a folyó ügyek elintézésére is felhatalmaztatottak.

Kimondatott továbbá, hogy a megalakult szövetség közlönyül a Kaposvárott megjelenő **»Népjog«** című hetilap tekintetik.

Ezután felolvastott Istóczy Győző orsz. gyűl. képviselő üdvözlő távirata, mely zajos lelkesedéssel fogadtatván, az értekezlet által viszonzotott.

Csondor János indítványára a gyűlés elismerését jegyzőkönyvbe iktatja Istóczy Győző, Ónodv Géza, Simonyi Iván és Szalay Imre orsz. gyűl. képviselőknek az antisemitizmus ügyében kifejtett sikerdus munkásságukért.

Buzsáki István földműves polgár indítványára pedig az antisemita mozgalom somogy megyei vezetőinek szavaztatott elismerés.

Még jókor érkezett Simonvi Iván orsz. képviselő távirata, mely éljenzéssel fogadtatván, viszonzotott.

Elnök bőjelenti ezután, miként az értekezleti helyiségbe az értekezletre besereglett vidékiek közül sokan be nem fértek s ezek az átellenes Licsaer-féle helyiségben vannak az értekezleten részt nem vehettek; ezért kéri a jelenlevőket, miszerint azoknak helyt adni sziveskedjenek. Mi megtörténvén azok előtt az indítványok ujra megtétettek s azok által is hason lelkesedéssel fogadtattak.

Erre következett az értekezlet tagjainak összehívása, mely által a résztvevők száma **363** személyben constatáltatván.

Elnök megköszöni a tömeges részvételt az értekezletet befejezettnek nyilvánítja ki.

közl.: **Csondor János**
ért. jegyző.

A vidékről.

B. . . november 1.

„A kaposvári izr. hitközség Arany János emlékének megünneplésére gyász isteni tiszteletet tart. (És ezen a napon, ebben az órában tartanak az antisemiták gyűlést Kaposvárott!)“ Ilyen forma híreске jelent meg a sötétség pártjának egyik lapjában.

Hogy a zsidók az aranyat szeretik azt tudjuk s azért hogy az egyik aranyatmegtarthassák tudnak lelkesülni a másik Aranyért is, azt szinte tudjuk. E szerint arra a gyász parádéra edes kevés szükség volt az igazság szempontjából, — hogy a politika szemüvegén nézve másképp látnak az elfogultak, az meglehet.

Nos mi átlátunk a szítán s tudjuk, hogy Ábrahám-nak arany és váltó után futó ivadéka ezer poetánál és könyvénel többre tartanak egy olyan nyulbört melyet a sörét nem lyukatott nagyon keresztül. De hát ők sanda nészárosként máshova céloznak és máshova ütnek, vagy legalább akarnának ütni.

A zsidó hazug volt mindig, kipusztított minden népet a hol csak megtűrték, s ha épen nagyon hazafiaskodott valahol, akkor bizony, hogy a barátság nagyon sokba, a befogadó nép véérébe és vagyonába, elrablott jóléte, elcsalt örökébe került. Ezt tudja mindenki s nekik is tudniok kell, ha tüntetés-szerűleg az antisemita gyűléssel tartják egy napon a maguk vakulj magyar parádéját.

A zsidó nagyon érzékeny. Kipusztítja a keresztényt mosolyogva, agyonszorítja „baráti“ ölelésével, akár csak a boa constrictor s fekete lelke mélyen kárörvendezve nézi a goj pusztulását s a keresztény megsejése után Izrael Istenéhez imádkozik. De szólj csak egy rossz szót, mihelyt észreveszi, hogy turpiságai elérték a netovábbat, megszállja zsidónkat — de hogy a miénk, az ördög zsidáját — a melancholia, a búskomorság a világfájdalom és elkezd panaszzkodni.

Először a tolerantiáról, ha az nem elég, jön a humanitás, aztán jön a szabadság, egyenlőség, testvériség, a szabadelvűség felvilágosodás és ha mindez kevésnek bizonyult, akkor utolsó menedéke a hazafiaskodás. Sajnos azonban Izraelre, ma már ez is a nevetességig számalmas vergődés jellegét ölté magára.

Mert hát hazafiasság az, hogy a zsidók a magyart pióca módra kiszípolozzák, (néha ez a vérvétel ritualis cselekedetből történik, mint Tisza-Eszláron, Nagy Szombatban és Bazinban), Magyarországon németül beszélnek, irnak s legióit tartják a magyarfaló zsidónémet újságoknak, s nevüket is csak akkor magyarosítják ha nem kerül öt forintba, hanem csak ötven krajczárba, de még akkor sincs abban köszönet, mert akkor ellopják historiai nagyjaink nevét. Ez biz tisztelt semita urak csak gsheft, de nem hazafiasság.

Különben Arannyal szemben épen hallgatniok kellene. Alig pár hónapja, hogy a zsidóság és lapjai egy embert, ki csak majmolja népies költőinket felhozta Pestre, kinek egyedüli érdeme volt, hogy zsidó is, bocher is, szóval sakter volt Temesváron. S ezt a zsidót magasztalták lapjaik, azt mondva, hogy vele csak Aranyt lehet összehasonlítani, sőt volt a zsidó lapok közt mely Arany fölé emelte. A ki kételkednék nézzen utána a Lajd s a zsrnálóok áprilisi számaiban.

Ha a zsidónak volna érzéke a magyar irodalom iránt nem szaporodának gomba módon a német zuglapok, s ha 625000 zsidó közül csak 600 megvonná a magyar írók műveit, irodalmi viszonyaink nem lennének oly nyomoruságosak. Mert a kaposvári gyászoló zsidók aligha tudnának Arany műveiből annyi példányt előmutatni, a hány igaz volt hajdan Izraelben, mikor még gseftelés és család nem volt annyira virágjában a semitáknál mint ma.

Félre tehát a koporsótól hyenák, sirások krodil sirás, gyászotok család, koszorutok ámitás, ti pedig vagytok, voltatok es lesztek pharizeusok a világvégeig.

Titus.

Irodalom és Művészet,

A „Regényvilág” újabb megjelent 3. 4. és 5-ik számai újabb tanubizonyítást tesznek arról, mennyire iparkodnak e vállalat hiadói valóban jeles tartalmu és állandó becsü folyóiratot nyújtani a művelt közönség kezeibe. Jókai Mór „Minden poklokon keresztül” cz. legújabb regényének érdekes folytatásain kívül, jeles írónk Beniczky Bajza Lenke „Tévesztett utak” cz. magyar társadalmi regényének további folytatásait és Mikszáth Kálmán „Záhony és Gracza” történetének befejezését vesszük. Mark Twain, a világhírű amerikai humorista „Koldus és királyfi” című remek humoros alkotása a mellé adott valóban elragadtató kedves illusztrációkkal bizonyára sok magyar olvasót fog gyönyörködtetni. Kissebb tárczaközlemények közül különösen kiemeljük a „Triesti séták” „Hogyan boldogulunk?” — „A nőesség varázsa”; — „Szerkesztők öröme” — „Fejchinc kisasszony” — „Mikor a kedves kicsikék ebédelnek” címűeket, melyek részben ismeretterjesztő, részben mulattató tartalmukkal nagyban előmozdítják a „Regényvilág” érdekességét és változatosságát. A szöveghez csatolt illusztrációk részben eredetiek, részben kitűnő angol és francia fametszetek után

készültek. Ismételve melegen ajánljuk e lapot irodalom pártoló közönségünk figyelmébe. Avvala sok sejtés férczelménnyel szemben, mit lármás ajánlással szoktak a közönségre ráerőszakolni, valóban becses családi olvasmányt képez a „Regényvilág” tartalma, melyet bátran adhatunk serdültebb ifjaink és leányaink kezeibe is. — Hogy a lapot a közönséggel jobban megismertesse, a kiadóhivatal szivesen kész bárkinek ingyen és bérmentve mutatóvány számot küldeni, a ki eziránt levelező lapon megkeresi a kiadóhivatalt. (Révai testvérek könyvkereskedése: Budapest IV. Váci-utca II. sz.)

A Magyar ország általános munkás párt kiadta a „Magyar munkás naptár VI. évfolyamát 1883. évre ára 25 kr. A naptári részen kívül, „Hazánk munkássaihoz” felhívást s Kürschner Jakobtól „visszatekintés” közlő, azonkívül hoz irodalmi részében verseket s iránycikket, végül a Magyar Korona birtokain eső nevezetesebb orsz. vásárok jegyzékét is közli.

A pécsi kereskedelmi és iparkamara közleménye.

A szent-galleni osztrák-magyar consul jelentéséből arról értesült alulírott elnökség, hogy Svajczban az idén általán gyenge bortermés volt, minélfogva tetemes behozatalra van szükség.

Magyaro szagot az utóbbi 2 év alatt Tirol és Olaszország e téren meglehetősen háttérbe szorították. Tirolban is gyenge volt az idén a termés s ehhez hozzájárult az ország több vidékén dult árvizek, minek következtében Tirol nincs azon helyzetben, hogy a kívánt mennyiséget szállíthassa s azért a svajci borkereskedők már is sietősen néznek körül más vidékről hozandó borszállítványok után.

Efrélyes fellépéssel Svajczban most újra jelentékeny tért lehetne foglalni borunkkal, a mit is a t. borkereskedőknek ezennel kiváló figyelmébe ajánljuk.

Együttal megjegyezzük, hogy kifogástalan bort hozzanak piacra, mert az ilyenekért elfogadható árat kapnak. Fehér borok hectoliterenkén 40—50, vörös borok pedig 45—60 frankon kelnek el. Ez említett árszszegből 12 frank szállítási díjra esik.

Egyidejűleg tudatjuk az érdekeltekkel, hogy a nevezetesebb svajci borkereskedő cégek a következők: Ch. Rossier Genf, Rue de l'hotel de ville. S. Bollinger Genf Terassière Corney Frères Lasaune-ban Constansbau A. de Meuron Morgé-ban.

Végül felemlítjük még az olasz lapok által az osztrák- és magyar borexporteurokhoz intézett abbéli figyelmeztetést, mely szerint borküldemények Svajczba Olaszországon és a Mont-Cenisén át minden 100 klg. után 60 centimel kevesebb vitelbért fizetnek, mint Szent-Gotthardon át.

Pécsett 1882. éri október hó 29-én.

A kamara elnöksége.

Különfelek.

— A Tserkeszeket tartják a világ legszebb népének. A kik azonban az orosz uralom alá kerülvén egyre fogyak s ma már a férfiak száma mintegy hat-

van ezerre apadt, a kik a kabu folyó melletti rónán telepedtek meg. Férfiak s nők szépsége világhírű. A férfiak villogó szemükkel, sas orrukkal, széles vállak s karcsu derekukkal mozdulataik nemességével tűnnek ki. A nemes Adyge életét Jóhátton tölti s a Kaukaszus legjobb lovasa. A nőknek is gyönyörű fekete szemek vagynak melyek metszése csodás szép. Arczuk hosszukás természetük nyulánk. Ezt részben az által idézik elő hogy a leánygyermeket 12 éves korában szarvasbőrbe varrják a melyből csak férje szabadítja ki. A nőtlén életet a Tserkeszek meggyalázónak tartják. Az asszonyt nagyra becsülik s tisztelik. A férj feleségét úgy rabolja el szüleitől; még az esetre is ha a szülők helegezésüket adták a házassághoz, fegyverrel kezében kell a völgynek menyaszszonyáért küzdeni ennek rokonival.

— Jól eltalálta. X. Zsidó bankár vasárnaponként vadászatra járt. Egy alkalommal öt foglyot hibázott el egymás után. Midőn a hatodikra lőtt, ujjongva kiáltott fel: »No ezt eltaláltam, láttam röplüni a tollát« — »Az igaz« szól erre egy öreg vadász »csak hogy a husa is vele röplött«

— Melyik volt udvariasabb. Két férfi állt együtt midőn elhaladt mellettük egy fiatal hölgy, erre meg szállal az egyik »Soha se láttam szebb nőt mint a ki itt megy« A hölgy megfordul s látván a szóló rut arczát így felel: »Ohajtanám, hogy ugyanazt mondhatnám önrol.« — »Oh asszonyom« visszaszól az előbbi, »Kegyed ép úgy hazudhat mint én.«

— Feltalálta magát. XIV. Lajos francia király egy alkalommal udvaroncjai körében ismét kedves tárgyáról, arról beszélt hogy az uralkodó tetteiért felelni senkinek sem tartozik, s e közbe azt is mondá hogy a hü alattvalónak királya parancsát bármi legyen is az feltétlen s vakon kell teljesíteni. Csak Guiche Górnak volt bátorsága ellentmondani felhozván hogy lehetnek körülmények midőn a parancs teljesítését isteni s emberi törvény tiltja. A király ki ellentmondást tűrni nem tudott felháborodva reá kiált a szólóra „És ha én önnek azt parancsolom ugorjék a tengerbe, meg kell tennie ha bele vesz is“ Guiche Gróf a király vértanú fellöbbanása daczára feltalálta magát, s kalapját vége szó nélkül megfordult s menni készült. „Hova megy Ön?“ kérdi a király csodálkozva. „Uszni akarok tanulni Felség“ volt a rövid válasz.

Gazdászati ipar s kereskedelem.

Kaposvári piaci árak.

Október 31-ről.

Buza	8 frt 70
Rozs	6 frt 30
Árpa	7 frt —
Zab	5 frt 30
Kukoricza	4 frt 50
Métermázsánként.	

Szerkesztői üzenet.

A: Sz: T. B: Szíves érdeklődő kérdésekre csak annyit, hogy Szalay Károly 1882. évre a kaposvári választók lajstromába 462. sz. alatt van beírva.

K. kanonok s képviselő. Kegyes megemlékezése nagyon jól esett nekünk.

Szerkesztésért felelős:

Szalay Károly.

H I R D E T É S E K.

Nevezetes árleszállítás.

Kávé
és Thea behozatal.
Legnagyobb!! 12—3

Nagybani-árak mellett ajánljuk Hamburgból postán s bérmentve ugyan, de nem vámmentesen miután a határvámot itt megfizetnünk nem lehet; utánvéttel a csomagolásért mit sem számítva ut kilos zsákokban.

Sz. 1 Mokka, valódi arab	6.62.
" 22 Menado, felette nemes	5.83.
" 24 Java I. sárga nemes	4.53.
" 30 Cuba zöld erős	4.65.
" 27 Gyöngy Mokka n. kiadó	4.88.
" 25 Java II. sárga nemes	4.20.
" 32 Santos tiszta jó ízű	3.90.
" 33 Domingo kiadó	3.80.
" 34 Rio erős és tiszta	3.50.

Thea fél kilo 75 krtól 5.50-ig. Orosz korona Sardina öt kilos hordó 1.75. — Pontos szolgáltat. — Árjegyzékek s kis posta mutatóványok ingyen s bérmentve. Fenti árakért mindenkor csak valódi tiszta, jó ízű kávékat küldünk. Reális kiszolgálás mellett — a mi változhatatlan elvünk — valódi kávé olcsóbban senki sem ajánlhat.

Funke és Kornberg, Hamburg.

Kaposvár uradalom főbérnöksége

a

tűzifa árát

folyó évi november 5-től

további intézkedésig

10%-kal leszallítja.

A leszallított árak következők:

I köbméter hasábfá . . . 2 frt 50 kr.

I " " I. oszt. . 2 " 70 "

osztr. ért., Kaposvárott a város belső területén házhoz szállítva.

Tisztelettel értesítjük a nagyérdemű közönséget, hogy mai napon

Zala, Somogy, Veszprém, Vas, Baranya és Tolna megyék részére

Nagy-Kanizsán

székelő

vezérügynökséget

állítottunk fel.

Iroda-helyiség: Csengeri-utca 1-ső szám, ó takarékpénztári épület II. emelet (felmenet a postahivatal mellett)

Bpsten, okt. 1. 1882.

A „GRESHAM”

életbiztosító-társaság magyarországi fiókja.

82. 3—